

LIST BISKUPA OPOLSKIEGO NA WIELKI POST 2017

Kto żyje i wierzy w Jezusa żyć będzie na wieki

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia!

Co roku kieruję do Was moje słowo pasterskie na okres Wielkanocnej Pokuty. Inaczej niż do tej pory, tym razem zwracam się do Was nie na początku, lecz w Piątą Niedzielę Wielkiego Postu. Przed nami Wielki Tydzień i Okres Wielkanocny, najważniejszy czas w roku liturgicznym, który rozpoczyna Niedziela Palmowa a wieńczy Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Chcę Was zmotywować do owocnego przeżycia Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, zmobilizować do takiego zaczerpnięcia z tych wielkich tajemnic naszej wiary, do takiego przyjęcia i zwiastowania zmartwychwstałego Jezusa, aby Jego królestwo bardziej wzrastało i rosło w naszych sercach, domach i parafiach.

1. Wymowa i sugestie dzisiejszej Ewangelii

Relacja św. Jana Ewangelisty o cudownym wskrzeszeniu Łazarza w Betanii odsłania Boską moc panowania Jezusa nad śmiercią. Okazuje się, że Jezus potrafi więcej niż oczekiwali Żydzi. Niektórzy z nich mówili: „Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by [Łazarz] nie umarł?” Tymczasem, jak przekazuje Ewangelista, Jezus celowo opóźnił przybycie do Betanii. Dopiero trzeciego dnia po otrzymaniu wiadomości o chorobie ruszył w drogę. Można powiedzieć, że świadomie pozwolił Łazarzowi umrzeć, aby objawić swą moc zwyciężania śmierci, a przez to, aby Bóg został otoczony chwałą, a świadkowie wydarzenia uwierzyli, że przychodzi od Boga. Wymowa dokonanego cudu jest jasna i przekazuje jakże ważną treść: Jezus nie tylko uzdrawia, ale potrafi przywrócić do życia nawet zmarłego człowieka.

Trudno się więc dziwić, że w Piątą Niedzielę Wielkiego Postu, w tzw. Niedzielę Pasyjną, Kościół kładzie na stole Bożego słowa właśnie tę Ewangelię. W ten sposób rzuca nam światło na wszystkie wydarzenia Wielkiego Tygodnia i zaprasza nas do przeżywania pasyjnych tajemnic Jezusa, Jego męki i śmierci, z wiarą w Jego i nasze zmartwychwstanie. Myślą przewodnią są słowa skierowane do Marty: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?” (J 11,25-26).

Marta wyznaje swą wiarę: „Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat”. Później jednak, już przy grobie zmarłego brata, okazuje się, że nie ma w jej sercu wiary w Jezusa jako Zwycięzcę Śmierci ani też pragnienia, by dokonał cudu wskrzeszenia. Gdy Jezus powiedział: „Usuńcie kamień”, Marta rzekła: „Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie”. I wtedy, co jest szczególnie ważne dla nas, Jezus apeluje do niej o wiarę w Jego życiodajną moc: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?” (J 11,39-40).

Nasza sytuacja jest wyraźnie inna. Życiodajna moc Chrystusa jest nam objawiona. Wszyscy znamy radosną nowinę o Jego zmartwychwstaniu. Jednak pytanie skierowane do Marty: „wierzysz w to?”, trzeba wziąć sobie do serca. Panuje bowiem wśród nas coraz więcej powątpiewania i niedowiarstwa w odniesieniu do Chrystusowego zmartwychwstania. Z wypowiedzi ankietowych wynika, że w naszym kraju ponad 30% katolików nie wierzy w to, że Chrystus zmartwychwstał i że my zmartwychwstaniemy. Dlatego, Sostro i Bracie, zapytaj siebie, czy naprawdę wierzysz w to, że Jezus żyje i ma moc przywrócenia nam życia? Jeśli Ci tej wiary brakuje, albo czujesz jej słabość, wołaj do Pana, aby Ci tej wiary dodał. Wszyscy w tych dniach prosimy Boga o umocnienie naszej wiary w Chrystusowe zmartwychwstanie, Jego bliskość i obecność wśród nas. Inni założyciele religii pomarli, a Jezus żyje. Czy wierzysz w to?

Nadchodzące Święta Wielkanocne niewątpliwie mają w nas umocnić wiarę w Chrystusa Zmartwychwstałego. Z dialogu Jezusa z Martą wynika jednak, że już teraz, a nie dopiero w Niedzielę Zmartwychwstania, trzeba obudzić w sobie tę wiarę. Trzeba bowiem całym sercem, pełnym światła wiary w zmartwychwstanie Jezusa, kontemplować Jego mękę i śmierć, aby ujrzeć chwałę Bożą, wielką łaskawość Boga i Jego miłosierdzie względem nas, by zachwycić się miłością Jezusa do nas i obudzić w sobie pragnienie oddania Mu życia. Uwierzmy tylko na nowo w sprawczą moc naszej wiary!

2. Nie zmarnować Wielkiego Tygodnia i Świąt Paschy Jezusa

Rozważanie z wiarą męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa odsłania nam i pomaga przeżywać Jego bezgraniczną miłość do każdego człowieka i całego rodzaju ludzkiego. Tekst *Pierwszej modlitwy eucharystycznej o tajemnicy pojednania*

jednoznacznie wyjaśnia: „Byliśmy umarli z powodu grzechu i niezdolni zbliżyć się do Ciebie, ale Ty dałeś nam najwyższy dowód swego miłosierdzia, gdy Twój Syn, jedyny Sprawiedliwy, wydał się w nasze ręce i pozwolił się przybić do krzyża”.

Nie może nas zatem dziwić wołanie św. Jana Pawła II, na początku trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa, w liście apostolskim *Novo millennio ineunte*, byśmy wszystko w naszym życiu rozpoczynali od ugiętych kolan i od kontemplacji oblicza Jezusa ukrzyżowanego. Jak wyjaśnia Benedykt XVI, kiedy się modlimy do Ukrzyżowanego, patrząc na Jego przebity bok, nie możemy nie doznać w swoim wnętrzu pociechy, którą daje świadomość, że jesteśmy przez Boga tak bardzo kochani i rodzi się pragnienie, aby kochać innych. Nasze serca wypełnia Boży pokój i wielka radość, budzi się duch misyjny - chęć zwiastowania Chrystusa.

Tego typu spojrzenie na Ukrzyżowanego doprowadziło dobrego łotra do rozpoznania w Jezusie Pana i Króla. Wyznał swą wiarę w królewską godność Jezusa i Jego królestwo nie z tego świata: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa” (Łk 23,42). W odpowiedzi usłyszał zapewnienie: „Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze Mną w raju” (Łk 23,43). Inni natomiast zmarnowali czas wielkiej łaski. Nie pomógł nawet napis: „To jest król żydowski” (Łk 23,38). Lud stał i patrzył – można powiedzieć: ślepy i nieporuszony miłością Jezusa. Członkowie Sanhedrynu i żołnierze szydzili z Niego. A drugi ze złoczyńców urągał Mu: „Czyż Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas” (Łk 23,39).

Dlatego, Siostry i Bracia, zwracam się do Was z gorącym apelem, aby podjąć w Wielkim Tygodniu wysiłek wpatrywania się z wiarą w oblicze Ukrzyżowanego Pana Chwały. Niech będzie to czas okazania Jezusowi szczególnej wdzięczności i miłości, czas uniżonego trwania przed Nim w postawie adoracji i modlitewnego czuwania, aby nie przespać wielkich dzieł Boga, jak Apostołowie w ogrodzie Getsemani.

Niedawno ślubowaliśmy Jezusowi w naszych świątyniach, że przyjmujemy Go za Króla i Pana, że poddajemy się Jego Prawu, woli i władzy. Teraz przed nami pojawia się wielka szansa takiego wywyższenia Jezusa w sercu, w rodzinie, w parafii, aby naprawdę zakrólował w nas i pośród nas. Tego dziś bardzo trzeba w naszym Kościele i w społeczeństwie!

Zadbajmy więc o to, aby do Wielkiego Czwartku pojednać się z Bogiem w Sakramencie Pokuty i Pojednania. W tym dniu rozpoczynamy Triduum Paschalne,

święte trzy dni uobecniania i przeżywania Paschy Pana, Jego przejścia przez mękę i śmierć do chwały zmartwychwstania. Już więc w liturgii Wieczery Pańskiej powinniśmy wszyscy przyjąć Pana Jezusa w Komunii świętej. Podejmijmy trud czuwania przy Jezusie w tzw. ciemnicy, która jest symbolem strasznej nocy Jezusa przed męką. W Wielki Piątek weźmy udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej i Liturgii Męki Pańskiej. Wieczorem wsłuchujmy się nabożnie w opis Męki Pańskiej, oddajmy ze czcią pokłon Krzyżowi. Bardzo proszę wszystkich rodziców, by w Wielką Sobotę po-deszli z dziećmi do ucałowania krzyża i do Bożego grobu na adorację Pana Jezusa. Ważnym dopełnieniem naszego udziału w Wigilii Paschalnej czy Rezurekcji niech będzie udział w nieszporach Niedzieli Zmartwychwstania.

3. Wielkanocne ubogacenie serca

Myślą przewodnią obecnego roku kościelnego są słowa Jezusa, które Apostołowie usłyszeli zaraz po Jego zmartwychwstaniu: idźcie i głoscie. Dla każdego chrześcijanina stanowią nakaz, którego realizacja wymaga konkretnego zaangażowania na rzecz głoszenia Chrystusa i Jego Ewangelii. Papież Franciszek podpowiada, że trzeba zostawić kanapę, ubrać wyczynowe buty i ruszyć w drogę na peryferie i bezdroża ludzkiego życia.

Jak bardzo tego potrzebuje lud naszej pięknej Ziemi Śląska Opolskiego, widać w naszych świątyniach. Wielu już nie przychodzi do domu Bożego nawet w dzień Pański, wielu nie zna Jezusa, wielu ochrzczonych oddaliło się od Niego, niektórzy wręcz odwrócili się do Niego plecami. Tymczasem nasz Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi i tego, by doszli do poznania prawdy (por. 1 Tm 2,4). Dlatego jak na Apostołów, tak i na nas Jezus wylał swego Ducha i posyła nas. Od dnia bierzmo-wania jesteśmy zdolni do dawania Mu mężnego świadectwa i do naśladowania Go; Jezus ma nadzieję, że pójdziemy do zagubionych.

Realizacja zadania nigdy nie była łatwa. Wymaga bardzo mocnego zmotywowania i napełnienia serca Bożą łaską. W tym celu Pan Jezus ukazywał się swoim uczniom, aby nie powątpiewali w to, że żyje i jest z nimi, zasiadał z nimi do wspólnego posiłku, nauczał ich i krzepił swoim słowem, darzył łaską pokoju. Słyszemy o tym w liturgii całego Okresu Wielkanocnego. Niestety, jakoś dziwnie nie umiemy z tego zaczerpnąć. Po czasie solidnej pracy nad sobą w okresie Wielkiego Postu następuje

swoista demobilizacja. A przecież, gdy serca są oczyszczone, trzeba je napełnić, aby promieniowały miłością Jezusa.

Dlatego, Siostry i Bracia, zwracam się do Was z gorącym apelem, aby w Okresie Wielkanocnym podjąć wysiłek doładowania serca i takiego pobudzenia wiary, by przez cały rok z entuzjazmem i bez lęku dawać świadectwo Jezusowi i głosić Ewangelię. Szczególnie proszę Was o to, by nie skracać Dnia Pańskiego do jednej godziny na Mszę św. Niech każda Niedziela Wielkanocna będzie poświęcona Zmartwychwstałemu. Niech będzie w Waszych domach wspólny posiłek wielkanocny, z lekturą Pisma św., i wspólna wieczorem modlitwa domowników. Podążajcie z radością i razem na Eucharystię oraz nieszpory wielkanocne. Rozwijajcie też szczególne nabożeństwo do Ducha Świętego, aby mieszkał w Was i pośród Was, i proście Go, aby czynił Was coraz bardziej podobnymi do Jezusa.

Takie życie będzie dla Was umocnieniem w wierze i wzajemnej miłości, a dla innych pięknym świadectwem dającym wiele do myślenia i otwierającym na Jezusa. Niech Boży Duch wspiera Was w tym dziele.

Na owocne przeżywanie Wielkiego Tygodnia i Okresu Wielkanocnego udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ Andrzej Czaja
† Andrzej Czaja

Opole, 27 marca 2017 r.

Niniejszy List proszę odczytać podczas wszystkich Mszy św. w V Niedzielę Wielkiego Postu 2 kwietnia br.

Duszpasterzy wszystkich parafii proszę, by podczas niedzielnych ogłoszeń skierowali do młodzieży zaproszenie na diecezjalne celebrowanie 32. Światowego Dnia Młodzieży, które odbędzie się w sobotę 8 kwietnia w godz. 10.00 – 21.00 w auli Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu. Wieczorem o godzinie 19.00 będę przewodniczył nabożeństwu, na które - w związku z zachętą papieża Franciszka do budowania dobrych relacji międzypokoleniowych w rodzinie - zapraszamy także rodziców oraz dziadków naszej młodzieży. Proszę ponadto duszpasterzy o wielorakie wsparcie (organizacyjne, materialne) dla młodych ludzi z parafii, by mogli jak najliczniej wziąć udział w tym spotkaniu

Bp Andrzej Czaja